

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 20C/111/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115205335
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Hvizdoš
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2016:3115205335.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudcom Mgr. Petrom Hvizdošom v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843 proti žalovanému K. Z., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom T., N. D. XXXX/XX, štátny občan SR, právne zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Cimrák s.r.o., Štefánikova 7, Nitra, v konaní o zaplatenie 63,67 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaný má právo na plnú náhradu trov konania

odôvodnenie:

1. Žalobca požiadal súd, aby žalovaného zaviazal zaplatiť mu sumu 63,67 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 63,64 Eur od 14.12.2012 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy č. XXXXXXXXXX, ktorú uzavrel dňa 18.6.1998 žalovaný so Slovenskou sporiteľňou, a.s., poskytla Slovenská sporiteľňa, a.s. žalovanému peňažné prostriedky s tým, že podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov a ďalšie náležitosti sú uvedené v zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach. Zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti vyžadované ustanovením § 497 Obchodného zákonníka. Poukázal na to že zmluva o úvere je absolútnym obchodom v zmysle § 261 ods. 3, písm. d/ Obchodného zákonníka, a preto právne vzťahy zo zmluvy o úvere sa spravujú Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu. Pôvodný veriteľ pohľadávku zo zmluvy postúpil žalobcovi na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.12.2012. Pohľadávka ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu vo výške 69,04 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 63,64 Eur, riadneho úroku 0,03 Eur, úroku z omeškania vo výške 5,37 Eur, pričom žalobca si uvedený úrok z omeškania v konaní neuplatňuje. Žalovaný od postúpenia pohľadávky do spísania návrhu neuhradil žalobcovi žiadnu sumu. Preto sa žalobca obrátil na súd.

2. Súd vo veci vydal platobný rozkaz č.k. 20C 111/2015-26 zo dňa 5.6.2015, ktorým žalobnému návrhu vyhovel. Proti vydanému platobnému rozkazu podal žalovaný v zákonnej lehote odpor zo dňa 7.9.2015. Žalovaný v ňom poprel existenciu pohľadávky voči nemu. Zo žaloby nie je zrejmé, žeby mal žalovaný voči žalobcovi, resp. jeho právne predchodcovi nejaký záväzok, resp. na akom základe mal vzniknúť a dodnes existovať. Žalovaný si nie je vedomý toho, žeby dlhoval nejaké finančné prostriedky žalobcovi ani toho, žeby mu bol poskytnutý úver. Žalobca v žalobe uvádza, že mala byť uzavretá zmluva o úvere, no súdu predložil zmluvu o vydaní a používaní bankovej karty. Preto je argumentácia žalobcu nepravdivá a v rozpore so skutočnosťou. Z týchto dôvodov žiadal žalovaný žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

3. Žalobca v písomnom podaní zo dňa 23.10.2015 doplnil, že dňa 9.7.1998 pôvodný veriteľ uzavrel so žalovaným zmluvu o vydaní a používaní bankovej karty k sporožirovému účtu a transakciami na účte sa žalovaný dostal do nepovoleného prečerpania. Žalovaná suma 63,67 eur predstavuje rozdiel medzi debetnými a kreditnými operáciami na účte žalovaného.

4. Súd vykonal vo veci pojednávanie dňa 23.11.2016. Vec bola prejednaná podľa § 183 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, ktorý neúčast' na pojednávaní ospravedlnil. Strany boli na pojednávanie riadne a včas predvolané, o odročenie pojednávania nežiadali.

5. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného, oboznámením žaloby, zmluvy o vydaní a používaní bankovej karty zo dňa 18.6.1998, všeobecných obchodných podmienok SLSP, a.s., oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 18.12.2012, zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.12.2012, prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok, pokusu o zmier zo dňa 25.2.2015, odporu žalovaného, vyjadrenia žalobcu zo dňa 23.10.2015, prehľadu - platobnej histórie, výpisu z úveru, oznámenia SLSP, a.s. zo dňa 25.10.2016, elektronického podania žalobcu zo dňa 16.11.2016, vyjadrenia žalobcu zo dňa 15.11.2016, výzvy zo dňa 15.2.2011, podacieho hárku, písomného vyjadrenia žalovaného zo dňa 15.11.2016, a zistil nasledovný skutkový stav:

6. SLSP, a.s. a žalovaný uzavreli dňa 18.6.1998 zmluvu o vydaní a používaní bankovej karty, predmetom ktorej bolo vydanie bankovej karty k účtu č. XXXXXXX-XXX/XXXX, s platnosťou do 6/2000. Žalovaný kartu prevzal dňa 9.7.1998 v Žiline. V zmluve je žalovaný označený jeho menom, priezviskom, rodným číslom, a adresou trvalého bydliska.

7. Dňa 13.12.2012 uzavrela spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca so žalobcom ako postupníkom zmluvou o postúpení pohľadávok. V Prílohe č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok je ako predmet postúpenia uvedená aj pohľadávka z nepovoleného prečerpania na účte voči žalovanému v celkovej výške 69,04 Eur, s tým, že zmluva mala byť uzavretá 13.4.2012 a splatnosť úveru je uvedená 19.4.2012. Postúpenie pohľadávky oznámil pôvodný veriteľ žalovanému listom zo dňa 18.12.2012 a z podacieho hárku vyplýva, že oznámenie bolo zaslané žalovanému poštou.

8. Listom zo dňa 25.2.2015 označeným ako pokus o zmier vyzval žalobca žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy titulom neuhradeného úveru v sume 63,64 Eur najneskôr do 28.2.2015, inak sa obráti na súd.

9. Slovenská sporiteľňa, a.s. na výzvu súdu, aby oznámila, či a kedy zaslala žalovanému písomnú výzvu na splnenie peňažného záväzku z predmetnej zmluvy o splátkovom úvere pred postúpením pohľadávky a predložila doklady o jej zaslaní, doručení žalovanému doručila súdu dňa 31.10.2016 oznámenie zo dňa 25.10.2016, v ktorom uviedla, že pohľadávka bola postúpená žalobcovi, ktorému Slovenská sporiteľňa, a.s. odovzdala v zmysle zákona zmluvu o úvere a súvisiacu dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, a preto sa má súd s touto výzvou obrátiť na žalobcu.

10. Súd vyzval žalobcu, aby predložil súdu písomnú výzvu SLSP, a.s. v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách na splnenie peňažného dlhu z predmetnej úverovej zmluvy adresovanú žalovanému pred postúpením pohľadávky žalobcovi a doklad o jej doručení žalovanému s tým, že tieto listiny sú potrebné pre posúdenie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní. Žalobca predložil súdu výzvu SLSP, a.s. zo dňa 15.2.2011 adresovanú žalovanému a v písomnom podaní zo dňa 15.11.2016, súdu doručeným 21.11.2016 uviedol, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách nestanovuje podmienky platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky. Nemožno ho teda spájať s aktívnou legitímáciou žalobcu. V tomto ustanovení sú stanovené podmienky, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva, čo je zrejme aj z dôvodovej správy k tomuto zákonnému ustanoveniu. Poukázal na to, že žalobca nadobudol predmetnú pohľadávku od Slovenskej sporiteľne a.s. v súlade so zákonom a v tomto smere treba vychádzať z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo 210/2001, v zmysle ktorého v prípade, že postupca oznámi dlžníkovi postúpenie pohľadávky by súd nemal skúmať platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky. V danom prípade postupca postúpenie pohľadávky dlžníkovi oznámil výzvou zo dňa 15.2.2011. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. treba vykladať tak, že pokiaľ je dlžník v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku, môže banka postúpiť pohľadávku zodpovedajúcu celej výške peňažného záväzku, nie len časť, s ktorou je dlžník v omeškaní.

11. Žalovaný na pojednávaní nesúhlasil so žalobou. V roku 1998 mu bola zo strany Slovenskej sporiteľne a.s. vydaná karta k sporožirovému účtu, ktorá platila 2 roky teda do roku 2000. Následne mu banka nezaslala novú kartu. Od roku 2000 nedostal žalovaný od banky žiadnu informáciu ohľadom predmetného účtu. Mal za to, že zánikom karty zanikol predmetný účet. Naposledy transakciu na tomto účte vykonal v roku 2000. V roku 2003 uzavrel žalovaný so Slovenskou sporiteľňou a.s. zmluvu o hypotekárnom úvere, pričom tento úver pravidelne spláca po 500 Eur mesačne a tento úver mu banka poskytla a ani vtedy mu neoznámila, že by jej bol dlžný nejakú peňažnú sumu. Žalovaný má spolu s manželkou minimálne od roku 2003 zriadený bežný účet, ohľadom ktorého má Slovenská sporiteľňa a.s. dispozičné právo stiahnuť si z neho akúkoľvek pohľadávku, ktorú voči nemu má banka. Okrem uvedených zmlúv neuzatváral žalovaný so Slovenskou sporiteľňou a.s. žiadnu zmluvu o povolenom prečerpaní k bežnému účtu ani žiadnu zmluvu o úvere. Zo strany banky Slovenskej sporiteľne a.s. nebola žalovanému doručená písomná výzva na úhradu peňažného záväzku pred tým ako bola pohľadávka postúpená na žalobcu. Po prvýkrát sa žalovaný o peňažnom dlhu, ktorý je predmetom tohto konania, dozvedel až z výzvy žalobcu.

12. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní a v písomnom vyjadrení zo dňa 24.11.2016 uviedol, že v konaní nebolo preukázané, že by medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol záväzkový vzťah zo zmluvy o úvere. Žalobca nepreukázal ani to, či a kedy nastala splatnosť tohto tvrdeného peňažného záväzku, teda že by bol žalovaný v omeškaní s jeho plnením. Poukázal na smernicu rady 93/13 EHS z 5.4.1993, v zmysle ktorej je potrebné zmluvný vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným na základe zmluvy o sporožirovom účte, resp. bežnom účte považovať za právny vzťah spotrebiteľský. Z opatrnosti vzniesol námietku premičania, ktoré má byť vyhodnotené s poukazom na ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka podľa Občianskeho zákonníka.

13. Podľa § 23 ods. 3 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy o vydaní a používaní bankovej karty Typovou zmluvou sa rozumie formulár zmluvy, ktorá sa má uzavierať vo viacerých prípadoch, pokiaľ je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy pri jej uzavieraní podstatným spôsobom neovplyvňuje. Schválenie typovej zmluvy je podmienkou jej používania. Pri schvaľovaní posudzujú príslušné orgány súlad typovej zmluvy s ustanoveniami právnych predpisov. Ak príslušné orgány nerozhodnú o žiadosti o schválení typovej zmluvy do 30 dní, platí, že typovú zmluvu schválili.

Podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka Účastníci môžu uzavrieť aj takú zmluvu, ktorá nie je upravená ako typ zmluvy. Ak však účastníci dostatočne neurčia predmet svojich záväzkov, zmluva nie je uzavretá.

Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka Neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného od 1.4.2004 Spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 ods. 2 veta tretia Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 102/2014 Z.z. účinného od 1.4.2015 Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného od 1.4.2004 Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného od 1.4.2004 Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa

najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka účinného od 1.4.2004 Spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 uzavreté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa musia dať do súladu s ustanoveniami § 53 a 54 tohto zákona a spotrebiteľské zmluvy o práve užívať budovu alebo jej časť v časových úsekoch aj s ustanovením § 55 ods. 1, ak ide o náležitosti zmluvy, a s ustanovením § 57 tohto zákona do troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 526 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka Postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

14. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že dňa 18.6.1998 bola medzi SLSP, a.s. ako bankou a žalovaným ako majiteľom účtu uzavretá zmluva o vydaní a používaní bankovej karty podľa ustanovenia § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka. Uvedená zmluva je zároveň spotrebiteľskou/typovou zmluvou podľa § 23 ods. 3 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa a dopadajú na ňu aj ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že obdobné zmluvy banka uzatvárala s klientmi vo viacerých prípadoch, a z textu predmetnej zmluvy a všeobecných podmienok SLSP, a.s., ktoré boli vopred pripravené týmto veriteľom, nepochybne vyplýva, že spotrebiteľ, teda žalovaný obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvnil. Na základe tejto zmluvy sa banka zaviazala vydať žalovanému bankovú kartu k účtu žalovaného, prostredníctvom ktorej karty bol žalovaný oprávnený vyberať hotovosť z bankomatov, realizovať bezhotovostné platby.

15. Pred vyhodnotením oprávnenosti uplatneného práva sa súd musel zaoberať tým, či žalobca je aktívne vecne legitimovaný domáhať sa zaplatenia peňažnej pohľadávky proti žalovanému na základe predmetnej zmluvy o úvere. Aktívna vecná legitimácia v občianskom súdnom konaní znamená oprávnenie účastníka vyplývajúce mu z hmotného práva. Aktívnu vecnú legitimáciu má ten z účastníkov, komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva, o ktorom sa v konaní rozhoduje. Pasívne legitimovaný je v konaní nositeľ subjektívnej povinnosti, vyplývajúcej z hmotného práva, splnenia ktorej povinnosti sa žalobca domáha. Žalobcu zaťažuje povinnosť preukázať svoju aktívnu vecnú legitimáciu v konaní.

16. Bolo preukázané, že medzi SLSP, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom bola dňa 13.12.2012 uzavretá zmluva o postúpení pohľadávok, z prílohy ktorej vyplýva, že predmetom postúpenia mala byť aj pohľadávka voči žalovanému v celkovej výške 69,04 Eur z nepovoleného prečerpania

na účte. Ustanovenie § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka priznáva veriteľovi právo postúpiť svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka písomnou zmluvou inému subjektu. Postúpením pohľadávky dochádza k zmene v osobe veriteľa, novým veriteľom sa stane postupník, ktorý nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Stanovená obligatórna písomná forma zmluvy o postúpení pohľadávok bola v danom prípade splnená. Keďže pôvodný veriteľ SLSP, a.s. je bankou, zákonodarcom sú v osobitnom zákone stanovené ďalšie podmienky, ktoré musia byť splnené, aby mohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky banky na inú osobu. V zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách účinného v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok môže banka postúpiť pohľadávku voči klientovi aj bez súhlasu klienta, a aj osobe, ktorá nemusí byť bankou vtedy, ak je pohľadávka splatná, a ak predtým banka písomne vyzve klienta na úhradu omeškaných splátok pohľadávky a klient, teda dlžník je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke. Tieto predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Vzhľadom na text daného ustanovenia je zrejmé, že zákonodarcu v ňom stanovil predpoklady, ktoré musia byť splnené pre to, aby bola pohľadávka spôsobilá na postúpenie zo strany banky na tretiu osobu. V prípade, že tieto podmienky splnené nie sú, nemôže dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky. Súd sa teda nestotožnil s tvrdeniami žalobcu, že v citovanom zákone ustanovení nie sú stanovené podmienky platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky z banky na inú osobu. Predpoklady uvedené v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách ako nevyhnutné podmienky platnosti postúpenia pohľadávky banky na tretiu osobu vyhodnotil aj Krajský súd v Prešove v uznesení č.k. 6Co/119/2013-135 zo dňa 29.5.2014, Krajský súd v Prešove v rozsudku sp. zn. 18Co 358/2015 zo dňa 11.10.2016, Krajský súd v Trenčíne v rozsudkoch č.k. 5Co/460/2015-138 zo dňa 13.1.2016, č.k. 6Co/603/2015 - 166 zo dňa 22.3.2016, Krajský súd v Trnave v rozsudkoch č.k. 26Co/552/2015 zo dňa 26.9.2016, č.k. 23Co/450/2015 zo dňa 25.9.2016, Krajský súd v Žiline v rozsudkoch č.k. 11Co/235/2016 zo dňa 12.9.2016, č.k. 9Co/248/2016 zo dňa 22.8.2016. Súd nevidel dôvod pre odklon od tejto ustálenej rozhodovacej činnosti súdov. Žalobca predložil súdu výzvu banky datovanú dňom 15.2.2011, no žalobca nepreukázal, že túto výzvu banka naozaj žalovanému doručila, resp. ju aspoň odoslala. Žalovaný poprel, žeby mu bola doručená písomná výzva banky na splnenie dlhu pred postúpením pohľadávky na žalobcu. Kvalifikovanú výzvu a doklady o jej odoslaní, resp. doručení žalovanému nepredložila súdu ani SLSP, a.s., ktorá na výzvu súdu, aby oznámila, či a kedy doručovala výzvu na splnenie peňažného dlhu žalovanému sa k týmto skutočnostiam nevyjadřila, a to z dôvodu, že predmetnú pohľadávku spolu s celou dokumentáciou odovzdala pri postúpení pohľadávky žalobcovi ako postupníkovi. Súdu je z vlastnej rozhodovacej činnosti známe, že ani v iných konaniach o návrhu žalobcu proti iným spotrebiteľom banka na výzvu súdu nepredložila doklad o odoslaní, prípadne doručení výzvy na splnenie dlhu dlžníkovi. Bolo v záujme veriteľa, aby kvalifikovanú výzvu zasielal dlžníkovi takým spôsobom, aby to bolo preukázateľné, a aby doklad o odoslaní (poštový podací lístok), resp. doručení výzvy (doručenku) dlžníkovi uschovával pre prípad jeho potreby v budúcnosti. Z dokazovania vyplynulo, že SLSP, a.s. listom zo dňa 18.12.2012 oznámila žalovanému postúpenie pohľadávky na žalobcu. Súdna prax sa však už odklonila od rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo 210/01, na ktoré poukazoval žalobca, a podľa ktorého relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu vecnú legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd z takého oznámenia vychádza bez toho, aby ako predbežnú otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Odklon od uvedeného rozhodnutia vyplýva napríklad z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Obo 49/2008 zo dňa 14.5.2008 ako aj z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 76/2007 zo dňa 28.1.2009, podľa ktorého v spore o neplatnosť zmluvy o postúpení, resp. v spore o splnenie neuhradenej postúpenej pohľadávky je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti ku skutočnostiam, ktoré majú za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu - zmluvy o postúpení pohľadávky, ak v konaní vyjdú najavo, a z Občianskeho zákonníka nemožno vyvodiť, že dlžník by nemohol namietat' a súd skúmať platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, ak by toto postúpenie dlžníkovi oznámil postupca, a nemožno vyvodiť ani to, že dlžník by mohol namietat' platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky len vtedy, ak by postupca postúpenie pohľadávky dlžníkovi neoznámil, ale postupník by postúpenie pohľadávky dlžníkovi preukázal; na takéto rozlišovanie v postavení dlžníka nemožno nájsť oporu v ustanovení § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka. K správnosti týchto záverov obsiahnutých v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 76/2007 zo dňa 28.1.2009 sa priklonil aj Ústavný súd SR v uznesení sp. zn. IV. ÚS 337/2012-19 zo dňa 3.7.2012.

17. Keďže žalobca nepreukázal, že pôvodný veriteľ pred postúpením pohľadávky na žalobcu písomne vyzval žalovaného na splnenie peňažného záväzku titulom poskytnutého úveru, že mu túto výzvu odoslal, a doručil, teda nepreukázal, že pohľadávka bola spôsobilá na postúpenie, zmluva o postúpení

pohľadávok zo dňa 13.12.2012 je v časti postúpenia pohľadávky voči žalovanému absolútne neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, a to pre nedodržanie zákonnej podmienky uvedenej v ustanovení § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách.

18. Z uvedených dôvodov súd výrokom I. žalobu proti žalovanému zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

19. Aj v prípade, ak by žalobca preukázal, že je v konaní aktívne vecne legitimovaný, súd by žalobe nemohol vyhovieť. Žalobca totiž neunesol bremeno tvrdenia a ani dôkazné bremeno v konaní. Žalovaný poprel existenciu žalobcom tvrdenej pohľadávky žalobcu voči nemu, uviedol, že žalovanému nebol poskytnutý zo strany SLSP, a.s. úver. Z obsahu zmluvy o vydaní a používaní bankovej karty zo dňa 18.6.1998, ktorú žalobca predložil, nevyplýva dohoda zmluvných strán o poskytnutí úveru žalovanému a ani dohoda o poskytnutí služby (povolené prečerpanie k účtu) v prospech žalovaného. Žalovaný poprel, žeby takéto zmluvy podpisoval so Slovenskou sporiteľňou, a.s.; žalovaný s uvedenou bankou uzavrel v roku 2003 zmluvu o hypotekárnom úvere, ktorý však pravidelne spláca. Žalobca zmluvu o splátkovom úvere, prípadne o revolvingovom úvere, ani dohodu o povolenom prečerpaní k bežnému účtu nepredložil. Za úverovú zmluvu nemožno považovať predloženú zmluvu o vydaní a používaní bankovej karty zo dňa 18.6.1998 k účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX. Z tejto zmluvy nevyplýva záväzok banky do konkrétnej sumy umožniť žalovanému čerpať peňažné prostriedky a záväzok žalovaného čerpané prostriedky vrátiť a zaplatiť úrok v dohodnutej výške. V predloženej zmluve je obsiahnutý len záväzok žalovaného z jeho účtu vyrovať debetný zostatok spôsobený operáciami vykonanými touto kartou. Žalobca neuviedol, aká bola dohoda zmluvných strán o výške úveru a o výške úroku z úveru, pričom výška úveru a úroková sadzba predstavujú podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka. Žalobca neuviedol, ako boli dohodnuté podmienky čerpania úveru, spôsob, výška a termín jeho splácania. Tieto chýbajúce tvrdenia žalobcu nemožno nahradiť predložením listín, v tomto prípade prehľadu transakcií na účte, výpisu z účtu žalovaného. Súd nemôže nahrádzať nedostatok skutkových tvrdení žalobcu tým, že z výsledkov dokazovania bude vyvodzovať skutkové tvrdenia o nárokoch žalobcu. Žalobca sa nedostavil ani na pojednávanie, na ktorom by tiež mohol splniť povinnosť tvrdenia a uniesť dôkazné bremeno. Z predloženého prehľadu transakcií k účtu vyplýva, že posledné čerpanie z účtu vykonal žalovaný dňa 7.9.1999 v sume 2.366,29 Sk, a aj po ňom ostal na účte kladný zostatok v sume 2.006,63 Sk. Navyše, v prílohe zmluvy o postúpení pohľadávok je uvedené, že predmetom postúpenia je pohľadávka z nepovoleného prečerpania na účte podľa zmluvy č. XXXXXXXXXXX zo dňa 13.4.2012, pričom žalobca sa plnenia domáha na základe zmluvy č. XXXXXXXXXXX zo dňa 18.6.1998. Zo žiadnej listiny, ktorú predložil žalobca nebolo preukázané, žeby žalovanému bol poskytnutý úver SLSP, a.s. ako tvrdil žalobca. Žalobca právo na zaplatenie uplatnenej pohľadávky odvíjal práve od zmluvy o úvere, resp. zmluvy o povolenom prečerpaní. Vzhľadom na predmet konania je súd podľa § 216 CSP viazaný žalobným návrhom, a nemôže skúmať existenciu iného právneho vzťahu a ani prisúdiť nárok z iného dôvodu než žalobca žiada. Súd potom uzavrel, že žalobca neunesol bremeno tvrdenia a nepreukázal, žeby Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla žalovanému úver.

19. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerene rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

20. Vzhľadom k tomu, že súd žalobu zamietol v celom rozsahu, strana žalovaného dosiahla v konaní plný úspech. Preto súd výrokom II. vyslovil, že žalovaný má proti žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške trov konania prvostupňový súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne v 2 vyhotoveniach.

Podľa § 127 ods. 1 CSP v odvolaní treba uviesť tieto všeobecné náležitosti: ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.